A°. 1837. N°. 19.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG, 13 FEBRUARIJ.

NEDERLANDEN.

LEYDEN den 12den Februarij.

Men meldt uit 's Gravenhage van den 10den dezer:

De Opper-Kamerheer van Zijne Maj. den Koning heeft bekend gemaakt, dat het Hof, op den 9den dezer, den ligten rouw heeft aangenomen voor den tijd van acht dagen, ter gelegenheid van het overlijden van Z. K. H. den Heer *Willem van Beijeren*.

— Gisteren avond is er een [illegible] Z. K. H. den Prins *van Oranje* gehouden, dat werk tot laat in den nacht geduurd heeft en bijgewoond is door verschillende leden van het Koninglijk Gezin.

— Zijne Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken is gisteren avond, van zijne reis naar Zeeland, in deze Residentie teruggekeerd.

— Aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, die zich in deze Residentie bevinden, is dezer dagen toegezonden een, ten gevolge der in de afdeelingen van dezelve tegen het eerste gemaakte bedenkingen, verbeterd opstel van het ontwerp van wet, door den heer *van Reenen* aangeboden, tot wijziging der wet op de personele belasting van den 29 Maart 1833. (*Staatsblad* N°. 4). Dit voorstel luidt thans als volgt:

Art. 1. Wanneer de belastingschuldige, overeenkomstig met art. 28 § 3 der wet van den 29 Maart 1833. (*Staatsblad* N°. 4), schatting vraagt van zijn aan de belasting op het personeel onderworpen mobilair, zal de schatting te zijner keuze geschieden: of alleen van zijne tot stoffering dienende meubelen, volgens art. 3 en 4 hierna volgende; of van alle de voorwerpen, welke volgens de gemelde wet aan de belasting op het mobilair zijn onderworpen, overeenkomstig het volgende artikel.

Art. 2. Wanneer hij de schatting verlangt van alle de volgens art. 13 § 1. belastbare voorwerpen, zal hij verpligt zijn: 1°. om alle die voorwerpen duidelijk en naauwkeurig aan de schatters aan te wijzen. Indien hij daaromtrent in gebreke blijft, zal de waarde derzelve worden berekend op tweemaal de geschatte waarde der stoffering, welke in de gebouwen, vertrekken en overige gedeelten van het bij hem in gebruik zijnde perceel gevonden wordt; 2°. om, indien het, binnen het jaar na de gedane schatting, mogt blijken, dat eenig belastbaar voorwerp bij deze schatting is achtergehouden, verzwegen of verdonkerd, eene boete te betalen, gelijkstaande aan de waarde van dat voorwerp.

Art. 3. Indien de belastingschuldige verkiest, dat de waarde zijner belastbare meubelen worden berekend op tweemaal de geschatte waarde der stoffering van de gebouwen, vertrekken en overige gedeelten van het bij hem in gebruik zijnde perceel, zal die schatting, zonder onderzoek naar de overige volgens art. 13 § 1 der wet van den 29 Maart 1833 (*Staatsblad* N°. 4) belastbare voorwerpen, tot maatstaf zijner belasting worden genomen.

Art. 4. Onder de uitdrukking van stoffering verstaat deze wet: Alle tapijten, vloerkleeden, gordijnen, ledekanten, bedden en beddegoed, spiegels, pendules, schilderijen, prenten, beelden, stoelen, tafels, kasten, waaronder ook voorwerpen van berging, buiten welke benaming ook [illegible] tegen, potkachels en fijnwerk, kroonen, lampen, weerglazen, vuurhaarden met derzelver toebehooren alle andere voorwerpen van stoffering, dienende tot gebruik in, of sierad van de gebouwen, vertrekken en overige gedeelten van dezelve, die de belastingschuldige in gebruik zijnde perceel, hetzij dezelve geheel of ten dele op zich zelven bestaan, hetzij dezelve op eenigerlande wijze aan het perceel zijn verbonden; diegenen alleen uitgezonderd, welke reeds in de schatting der huurwaarde zijn berekend, of van de belasting bij art. 13 § 1 der wet van den 29 Maart 1833 (*Staatsblad* N°. 4), uitdrukkelijk zijn vrijgesteld. Schilderijen, beelden, prenten, muzijk-instrumenten en dergelijke kunststukken en voorwerpen, bij art. 13 § 1 N°. 9 van gemelde wet vermeld, zullen, indien zij tot ameublement of stoffering dienen, worden geschat op de waarde, welke zij als zoodanig hebben, niet op die, welke zij als kunststukken verdienen.

Art. 5. Allerhande soorten van rijtuigen, sleden en derzelver toebehooren, uitgezonderd [illegible] welke bij de uitzondering van hetzelfde art. 13 § 1 der wet van den 29 Maart 1833 (*Staatsblad* N°. 4), niet zijn uitgedrukt, worden niet onder de schatting der bij de vorige artikelen vermelde meubelen, noch onder bewerking, noch onder die bij gemelde wet van 29 Maart 1833 vermelde bewaring van meubilair begrepen. Zij worden afzonderlijk gesteld en onder afzonderlijk artikel van belastbare waarde uit voor de bewaring, volgens den vierden grondslag, een bedrag van zestien honderd guldens jaarlijksche waarde volgens art. 14 der wet van den 29 Maart 1833 (*Staatsblad* N°. 4).

Amsterdam, den 10 Februarij.

Verzonnen is den 11. Dinsdag avond in de stads-schouwburg een [illegible] door de [illegible] gestorven ingezetenen, gehouden militaire concert, de aanzienlijke som van circa f 1,800 zoude hebben opgebragt.

Ter Veere, 10 Februarij.

Op gisteren had binnen deze gemeente eene plegtigheid plaats die, hoe eenvoudig en niettegenstaande op zich zelve, desniettemin van de bijzondere omstandigheden, welke zij vooruit, eene betrekkelijke waarde ontving, die haar boven vele pralende feesten verheft, is wellig geheel zonder voorbeeld doet zijn. Bekend is het, dat het noordelijk deel van dit eiland, sedert November 1835, omdijkt, in cultuur gebragt, en thans reeds een vrijwel geordende polder, met ruim 3000 bunders oppervlakte gronds, aan de [illegible] aanbiedt, die voorheen eene bedding van ongeveer 600 zielen bewoond [illegible] waaronder het getal van meer dan 100 schoolpligtige kinderen, voor welke echter hoegenoemd geene gelegenheid tot schoolgaan was, uit hoofde van den [illegible] der andere dorpen van dit eiland.

Overtuigd van de hoogen belangrijkheid van dit onderwerp, maakte [illegible] spoedig van zijne voornemens om bij het Hoofdbestuur dier onderneming, daarin ondersteund en bevorderd, door vier eerste ingezetenen alzoo, kragtiglijk door het plaatselijk en gewestelijk Bestuur ondersteund, aanzoek te doen, dat Z. M. onzen geëerbiedigden Koning zoude spoedig de vergunning verleenen, dat de benaming van eenen onder wijken, die in een aanvankelijk [illegible] door voornoemd Hoofdbestuur in te richten school, zoude worden [illegible] van zoo een aantal kinderen zoude kunnen aanvangen.

Gelijk [illegible] gelegenheid door den Voorzitter van de School-Commissie eene redevoering gehouden, waarin onder anderen voor kwam, dat hij zich [illegible] had begeven in een [illegible] en gelijkvlak verlichte locaal van een massief gebouw, [illegible] door [illegible] en [illegible] opgevoede [illegible] van al-lerlei rang en stand, onderdom en kumme, nagenoeg op juist dezelfde plek stond, waar hij nauw twee jaren vroeger in eene andere betrekking, aan boord van een vaartuig stapte, om te midden eener hoogst onstuimige zee, naar een door storm beloopen en door de Engelandsche gronden hoogstgevaarlijk [illegible] te varen, terwijl nu op dezelfde plek, over twee jaren vroeger met elken vloed, de [illegible] hare breede golven heen stuwde; welke slechts zelden door een [illegible] voor weinig honderden [illegible] rondwandelde, nu, op dezen oogenblik, een onbetreden, voor het thans gebreidelde element, achter den breeden dijk zich als de gezette behandeling der eerste en edelste maatschappelijke aangelegenheden, de vorming en ontwikkeling van den mensch, gerustelijk overgaf.

— Men schrijft uit de Nieuwe Pekel-A het volgende:

In den nacht van den 1sten Februarij ll. is alhier tegen 3 uren in den morgen brand ontstaan in de Hoofdschool naast den Toren, welke zoo schielijk toenam, dat, niettegenstaande de spoedig toegebragte hulp der ingezetenen en het in werking brengen van de beide brandspuiten der gemeente, het dak en houtwerk boven de school en schoolmeesterwoning geheel is afgebrand. Het muurwerk alleen is staan gebleven. Het gebouw was verzaarborgd in de onderlinge Brandwaarborg-Maatschappij te Sappemeer, voor f 4000—00.

— Men schrijft uit Zwolle van den 9 Februarij:

Te Wijhe heeft dezer dagen eene vreesselijke misdaad plaats gehad. Zekere *Albert Wetterman* verdacht van zijne vrouw door vergif te hebben om het leven gebragt, heeft bij de lijkschouwing zijne misdaad bekend, nadat hij den vorigen nacht zijne woning in brand had gestoken, ten einde de sporen van den moord te vernietigen, hetwelk echter door de naburen, die de kist waarin het lijk lag uit het brandende huis hebben getrokken, verijdeld is.

RUSLAND.

In een Russisch blad leest men:

Onder de vreemdelingen van hoogen rang en verdienste, die onlangs Rusland bezocht hebben, is een der voornaamste de Marquies *van Londonderry*, die zich in 1813 en 1814 als Lord *Stuart*, bij den persoon van Keizer *Alexander* bevond, en aan de roemrijke gebeurtenissen en feiten van die jaren deelgenomen heeft. Z. M. de Keizer heeft denzelven uitgenoodigd tot bijwoning van het gedenkfeest der bevrijding van Rusland van den vreemden inval, hetwelk den 25 December (6 Januarij 1837) gevierd is. De Minister van het Keizerlijk huis heeft deze uitnoodiging van Z. M. bij den volgenden brief aan den Marquies doen kennen:

„Z. M. de Keizer heeft het tijdstip van Uwer Excellencies verblijf te St. Petersburg, op het oogenblik dat de kerk de bevrijding van Rusland van den vijandelijken inval in 1812 viert, uitgekozen, om u de ter gedachtenis [illegible] van Parijs in 1814 gegraveerde medaille te verleenen. Dientengevolge heeft Z. M. mij bevolen, u deze medaille toe te zenden met het verzoek, om dezelve bij de vijering van den 25 December te dragen, en zulks ook in het vervolg te doen ter herinnering aan den roemrijken veldtogt, die tot hare instelling aanleiding heeft gegeven, en waaraan Uwe Exc. een zoo werkzaam en edel deel hebt genomen."

— Te Novogorod zijn ongeveer zes honderd zeer oude handschriften ontdekt, welke tot opheldering der vroegere Russische geschiedenis, onder de voorzigtigheid van *Peter den Groote*, van ongemeene waarde geacht worden, waarom de Keizer aan den Minister van Binnenlandsche Zaken en Openbaar Onderwijs heeft bevolen, daarvoor eene geschikte bewaarplaats te vinden, en tevens op middelen bedacht te zijn, om die deze oude berkenbast het meest mogelijke hut te trekken.

SPANJE.

Berigten over Parijs van den 7 Februarij.

De berigten uit Spanje zijn zonder belang. — Berigten uit de Havana van 6 December melden, dat de troepen, welke het Gouvernement van Cuba geworven had, om tegen den Generaal *Lorenzo*, die zich tegen het Gouvernement verzet had, te velde te trekken, gereed waren. De Generaal *Lorenzo* had zich tegen het uitroepen van de constitutie van 1812 verzet. Het leger van het Gouvernement bestond uit 5000 man. Men hoopte dien burgeroorlog spoedig te dempen.

Berigten over Parijs van den 8 Februarij.

Berigten uit Madrid van den 31 Januarij melden, dat de Regering aan eenige staf-officieren, die Generaal *Narvaez* naar Madrid vergezeld hadden, bevel had gegeven, om dadelijk de hoofdstad te verlaten.

— Alle door *Saarsfield* ontworpen operatien worden door het gedrag van *Maëz* tegengehouden, dan deze ook zelfs aan de bevelen van *Espartero* alle gehoorzaamheid zou weigeren. — Deze laatste zou, naar Madrid geschreven hebben, dat indien hij niet voor verlaten dagen al het benoodigde voor zijn dagen omving, hij verder niets zou kunnen uitvoeren, en te Bilbao aan moeten verblijven. *Mendizabal* zou dien ten gevolge bevelen uitgevaardigd hebben, om hem het gevraagde te doen toekomen.

— De Minister van Oorlog zegt men, zal voornemens hingen weinige dagen aan de Cortes een ontwerp van wet aan te bieden, tot het krijgswezen, als noodzakelijk door de omstandigheden gebiedend gevonderd; want alle verrigtingen van dat departement worden door willekeurige handelingen verlamd.

— In de hoofdstad zijn twee gevolmagtigden uit Bilbao aangekomen, zoo men meenen met het doel om van het Gouvernement, de teruggave te verlangen van ruim twee millioen realen, welke de stad Bilbao gedurende het gedenkwaardige beleg aan de bezetting heeft voorgeschoten.

— Volgens berigten uit Barcelona van den 21 Januarij, wordt geheel Catalonie thans weder meer dan ooit, door Carlistische benden geteisterd, en hebben deze op verscheidene punten tegen hen uitgezondene nationale gardes voorsnaan. De ingezetenen van sommige dorpen en vlekken bragten den raad, in plaats van tegenstand te bieden, zeer gewillig de door de Carlisten geëischte brandschattingen bijeen. De gemeenschap tusschen Barcelona en het binnenland was bijna overal onderbroken, en daar in die stad de openbare rust geenszins voor goed gevestigd scheen, zag men van tijd tot tijd gegoede familien van daar naar rustiger en gelukkiger landstreken vertrekken.

— Uit Bayonne wordt gemeld, dat de Carlistische expeditie, die eene afwerping moet maken, geheel gereed is. Men wist de bestemming niet. Zij zou door *Orbiston* aangevoerd worden en uit 7 bataljons bestaan.

— Van de grenzen heeft men de volgende tijdingen:

Door een besluit van Don *Carlos* worden dagelijks rations uitgedeeld aan de betrekkingen der boeren, die den dood voor Bilbao gevonden hebben.

Don *Carlos* heeft eenige honderd duizende franken ontvangen; zijne nieuwe Ministers trachten, met behulp van die sommen, zich benoodigdheden voor het leger te verschaffen; reeds, zegt men, zijn eenige aankoopen gedaan en de leveranciers bij voorraad betaald.

— Den 15 Januarij heeft de Carlistische Magistraat, de regter van *Waakzaamheid* genoemd, aan 18 notabelen te kennen gegeven, dat zij, volgens bevel, Durango binnen 24 uren moesten verlaten, omdat zij verdacht gehouden werden Christinos-gezind te zijn. Deze maatregel is van zeer veel belang, omdat wij veel reden hebben te gelooven, dat in al de in opstand zijnde provincien dit voorbeeld zal gevolgd worden.

— Brieven uit Durango van den 1sten Februarij melden, dat eene colonne van 2000 man van het garnizoen van Bilbao een uitval gedaan heeft naar de zijde van Murguia. De Infant Don *Sebastian* heeft zich gehaast om eenige troepen derwaarts te doen oprukken, met dat gevolg, dat de herkenning zich niet ver heeft uitgestrekt, en de colonne weldra binnen Bilbao getrokken is.

— Berigten uit Engeland melden:

De stoomboot *the Lightning*, is den 5den dezer te Plymouth van San Sebastian aangekomen met tijdingen van den 1sten dezer. De Generaal *Evans*, die voornemens geweest is met de *Lightning* naar Engeland terug te keeren, heeft zich laten bewegen om het commando over het legioen te behouden, nu het Gouvernement besloten heeft het met het 7000 man tellende corps van den Generaal *Ribera* te versterken.

De met *the Lightning* ontvangen brieven bevatten de volgende bijzonderheden, betreffende de getalsterkte der Carlistische troepen in de onderscheidene provincien: In Guipuzcoa 6 bataljons of 4000 man; in Alava 11 bataljons, 5800 man; in Biscaye 19 bataljons, 10,000 man; totaal 36 bataljons of 20,000 man, daaronder begrepen het corps van *Gomez*, die met niet meer dan 30 man misers den 24sten te Bergane is gekomen.

Berigten over Parijs van den 9 Februarij.

De Fransche *Moniteur* deelt de volgende telegraphische depêches mede:

BAYONNE, 7 *Februarij.*

Generaal *Ribera* is den 3den met twee afdeelingen, sterk 9000 man, te Portugalete aangekomen en den 5den werd hij te San-Sebastian verwacht om de operatien tegen Tolosa en de Bidassoa te beginnen.

BAYONNE, 8 *Februarij.*

Generaal *Ribera* is den 6den met 6000 man te San-Sebastian gearriveerd; hij zende gisteren Rentevia en Alza bezetten.

PERPIGNAN, 7 *Februarij.*

Twee honderd Carlisten, die Livia waren binnengerukt en ons grondgebied hadden geschonden, zijn gisteren op den onmiddigen weg door den bataljons-chef *Fraidefond* met zes compagnien van het 26ste regiment van linie en 30 jagers te paard van het 11de regiment omsingeld geworden.

Deze insurgenten, waaronder zich vier officieren bevinden, hebben de wapenen nedergelegd en zijn onder sterk geleide naar Mont-Louis gezonden.

— In de zitting van de Cortes van 31 Januarij, is de lezing geschied van eene klagt van den Generaal *Narvaez* over de behandeling van het Gouvernement ten zijnen aanzien. Men is echter tot de orde van den dag overgegaan. Men meende, dat *Narvaez* voor eenen krijgsraad zou geroepen en veroordeeld worden, maar van de Koningin genade ontvangen.

Volgens berigten uit het leger zou de desertie onder de Carlisten groot zijn.

ITALIE.

NAPELS den 28 Januarij. Heden morgen om 9 ure na den middag kondigde het gedonder van het kanon de aankomst van HH. MM. aan de grenzen van onze hoofdstad aan, en bij het eerste kanonschot stroomde al het volk uit de verwijderdste deelen der stad naar de straat Toledo, door welke de optogt komen moest, om naar het Koninglijk paleis te komen. De vreugde der ganssche bevolking, over het gelukkig wederzien van hunnen geliefden Monarch, aan de zijde van zijne schoone en beminnenswaardige Gemalin, drukte zich op de onbeschrijvingswijze uit; beiden werden met luid gejuich begroet. Nog denzelfden avond waren de stad en de Villa reale verlicht; vooral gaf de verlichting van den koepel van de nieuwe Basilika *San Francesco di Paolo* een heerlijk gezigt. Des nachts waren ook alle schouwburgen geïllumineerd.

Het berigt geeft vervolgens eene beschrijving van den optogt, des anderen daags, van het Koninglijk paar ter inzegening van het huwlijk naar de Domkerk; op het eind van welk berigt men leest: Het volk scheen gedurende den optogt zeer gerneerd, en heerschte overal de grootste stilte zu in plaats van zijne deelneming luide uit te drukken, zoo dat ieder in stilte zijne wenschen ten hemel, dat deze verbindtenis tot welzijn van het land zijn mogt.

DUITSCHLAND.

WEENEN den 1sten Februarij. HH. MM. de Koning en Koningin van Griekenland bevonden zich den 29 Januarij des avonds nog te Triest, daar het zeer stormachtige weder hunne inscheping op het in de haven liggend Engelsch stoom-fregat verhinderde. HH. MM. bezagen in gezelschap van Z. K. H. den Kroonprins van Beijeren iedereen dag de merkwaardigheden van Triest, en bezochten des avonds gewoonlijk den schouwburg. Den 28sten vereerden zij met hare tegenwoordigheid een bal, dat de te Triest wonende Grieken haar ter eere in het Casino Greco gaven, verlustigden op hetzelve tot middernacht en namen aan eenige dansen deel.

TRIEST den 31 Januarij. HH. MM. de Koning en Koningin van Griekenland zijn heden nacht naar hun nieuw vaderland afgereisd. De Grieken zijn verrukt over het jonge paar, dat hen zal beheerschen. Op het in Casino Greco gegeven bal heeft de koopman *Sevastopulo* den eersten wals met de jonge Koningin gedanst.

— In een berigt uit Berlijn leest men:

De vermindering in de regten van invoer in Rusland, welke onlangs is bekend gemaakt, heeft onder onzen handelsstand geene groote vreugde verwekt, waar de regten zijn nog altijd zoo hoog, dat b. v. kantoenen lijnwaden, waarin de handel tegenwoordig zeer levendig is, en waarvan in Pruisen en Saksen zoo veel fabrijken bestaan, honderd pCt. van de waarde betalen. Bovendien ziet men in die verandering, dat de onderhandelingen over een handelsverdrag schipbreuk geleden hebben, en reeds wordt er gesproken van maatregelen van wedervergelding, die Pruissen zou nemen; — een vreemd verschijnsel tusschen twee Staten, die overigens op den vriendschappelijksten voet tegenover elkander staan.

— Het bewijkend van den vloer eener bovenkamer, in welke zich ruim 200 personen bijeen bevonden, in eene herberg te Brechlwang, in het Tyrolsche, den 15den der vorige maand, is, met reeds aande daarbij de verzwarende omstandigheid plaats had, dat de doorzakking in het midden plaats had en de menschen als in eenen trechter zamenstorteden, en tot overmaat van ramp de meer dan 5 centenaars wegende gloeijende kagchel in stukken over hen heen rolde en zelfs kortstondig brand verwekte, gelukkig, door snelle hulp, met den dood van slechts twee menschen, en het bekomen van min of meer zware wonden door vijf anderen, afgeloopen.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 8 Februarij. In het Hooger-Huis zijn Maandag door Lord *Lyndhurst* en Lord *Brougham* bedenkingen aangeboden, voor de afschaffing der tienden en behoeve der gevestigde Kerk.

In de zitting van het Huis der Gemeente van den 6den, zijn onderscheiden interpellatien gedaan, voornamentlijk omtrent de gedeelige bepalingen voor den Engelschen handel in Portugal genomen. Lord *Palmerston* meende, dat dat Gouvernement wel wederom van besluit zou veranderen. — Ook is er veel gesproken over het verbeurd verklaren van het Engelsch schip *Vixen* door de Russen. Lord *Palmerston* heeft op de vragen hieromtrent aan hem gerigt geantwoord, dat er over geraadpleegd werd, maar nog met Rusland geene briefwisseling begonnen was. In een berigt uit Konstantinopel van den 12den, leest men daaromtrent:

Het wegnemen van den Engelschen schooner *Vixen* door Russische kruisers, waarvan wij de eerste tijding uit St. Petersburg ontvangen hebben, heeft hier minder bezorgdheid doen ontstaan, dan men na de afzending van dat schip voor zulk een geval verwacht had. Te gelijk met het eerste berigt werd namelijk uit St. Petersburg gemeld, dat Lord *Durham* geenerlei protest tegen het wegnemen van den *Vixen* gedaan, maar te dien opzigte eene denkwijze aan den dag gelegd had, geheel met die der Russische Regering overeenstemmende. Men kon derhalve wel vermoeden, dat Lord *Palmerston* de zaak insgelijks niet zeer ernstig opnemen, maar op zijn hoogst de gewone formaliteiten in acht nemen zou. Thans echter hooren wij tot onze groote verwondering, dat Lord *Ponsonby* uit Londen de tijding ontvangen heeft, dat Lord *Palmerston* over het gebeurde zeer verbolgen is, en aan Lord *Durham* bevel gezonden heeft, om niet slechts de teruggave van den schooner met de lading, maar ook eene voldoende schadevergoeding voor de eigenaars en de manschap te vorderen. Men ziet alhier het antwoord van Rusland met gespannen verwachting te gemoet, alzoo men niet begrijpt, hoe de door hetzelve bijgebragte en openbaar gemaakte redenen voor de aanhouding van den *Vixen* ontzenuwd zullen worden. Waarschijnlijk zal men in Rusland aan dezen eisch niet toegeven en het resultaat geen ander zijn, dan dat er een tijd lang over en weder nota's gewisseld worden en tusschen de beide landen een onzekere vrede zal blijven bestaan.

— Dingsdag heeft Lord *Russell* in het Huis der Gemeente het beloofd ontwerp van wet op de Municipale Corporatien in Ierland ter tafel gebragt, en in eene lange redevoering de noodzakelijkheid en billijkheid der nu voorgeslagen maatregelen trachten te bewijzen. Bij deze gelegenheid heeft zijn Lordschap ook gewag gemaakt van de in dat land bestaande Nationale Associatie en gezegd, dat, ofschoon haar bestaan hem leed deed, hij niet durfde beweren dat er geene loffelijke redenen voor hare oprigting bestonden, of dat het gemakkelijk vallen zou haar te ontbinden; maar dat hij het aannemen der nu voorgedragen wet onder de middelen telde om haar door den tijd van zelve te doen uiteengaan, dewijl zij berekend was om vele der bestaande grieven van hare leden te doen ophouden. Nogtans beweerde hij niet dat de Corporatie-wet het eenig redmiddel voor Ierland was, dewijl daar zoo veel te verbeteren viel, dat het ook in anderen opzigten uit de aandacht der Wetgevende Magt vorderde.

— Een der dagbladen beheist een opgaaf van hetgeen de hervormers in Engeland verlangen. Behalve de groote hoofdzaken, als daar zijn, corporatien, tienden, armenwetten voor Ierland, vermeerdering der kiezers, driejarige parlementen enz., zijn er nog een aantal andere punten, welke de hervormers zich ten doel gesteld hebben. De gemagtigden onder hen verlangen voorloopig: 1°. dat voortaan honderd, en niet, gelijk nog heden, veertig leden een Lager Huis kunnen uitmaken; het moet niet meer mogelijk zijn, dat zoo weinig afgevaardigden ook maar in buizaken kunnen beslissen; 2°. dat de gijzeling wegens schulden ophoude, en een schuldeischer alleen zijn verhaal op den eigendom van zijnen schuldenaar moet hebben; 3°. dat de Bisschoppen niet langer door de kroon, maar voortaan door de geestelijkheid verkozen worden; 4°. dat zij van hunnen pligt, om in het Hooger-Huis te zitten, ontslagen en hun getal op de helft gebragt worde; 5°. de Lords zullen hunne stem niet meer aan een hunner medeleden kunnen overdragen; zij moeten persoonlijk stemmen en niet meer door volmagt; 6°. de pensioenlijst moet herzien en gezuiverd worden; 7°. het regt moet goedkoop worden, dat is, er mogen geene gevallen meer voorkomen, waar de proceskosten de waarde van de zaak in geschil te boven gaan; 8°. er moet eene nieuwe Kerkelijke Commissie benoemd, en wat de vroegere gedaan heeft, vernietigd worden; 9°. alle belastingen op levensbehoeften mogen ophouden; slechts de wereld moet betaald worden; de rijken alleen moeten de staatshuishouding ophouden; 10°. de bepaling van de armenwet, volgens welke de moeder van een onecht kind alleen voor deszelfs onderhoud te zorgen heeft, moet verworpen worden; 11°. officiersplaatsen in de armee mogen niet langer te koopen zijn; 12°. er moeten maatregelen genomen worden, om de literatuur door belooning van geleerde mannen te ondersteunen; 13°. de Universiteiten moeten eene hervorming in beeld en leden ondergaan; 14°. uit de parleurs van het bestuur moeten de takken van de aristocratische stammen verwijderd worden, opdat er leden aangeteld worden, die werken kunnen en willen; 15°. Engeland moet een Ministerie van openbaar onderwijs hebben, opdat het opvoedingswezen kunne gecontroleerd worden; 16°. het ganssche stelsel van openbaar bestuur moet geheel nieuw ingerigt worden.

FRANKRIJK.

PARIJS den 7 Februarij. Reeds heeft de Maarschalk *Clausel* een bijzonder gehoor bij den Koning gehad, als ook eene conferentie gehouden met den Minister van Oorlog.

Hoogstdezelfde Maarschalk heeft aan den heer *Ch. Dupin*, broeder van den Minister der Commissie van Afgevaardigden, den volgenden brief doen toekomen:

„Te Parijs aankomende laatst in de emeritaal, welke gij dezen stemjaarij, in naam des Koning, aan den Koning gerigt hebt, de volgende almede: „Een nieuwe loopbaan is voor onze publiek vijandigen en gelebrdeerd voor de veteranen van het voormalige Aegyptische leger, als hunne medelingers geopend, op dien Afrikaanschen grond, die thans worden voor hunne nasporingen in oudheid, op dien grond, [illegible] Romeinschen grootheid, waar nu bijkans overal [illegible] de ouwvallen van vroegere steden, vruchtbare akkerlanden, met de overblijfselen van paleizen en gedenkteekenen omvat, die van de geestkracht van dat volk van Koningen gewigen. *In dat dezelfs oude Numidie tot in die landstreek van oude Rome, daar reeds voor vele eeuwen het angelsch had Calpurnius Asta, acuten en Augustus, te omwaaijen.*

„De verschillende inrigtingen, welken men aan mijne bedeling gegeven heeft, noodzaken mij te verzoeken, mijne gedachte nader te verklaren, ik hoop dus gij mij die verklaring niet zult weigeren.

„Ontvang, Mijnheer de President, de verzekering mijner bijzondere hoogachting."

Onder anderen heeft hier eene groote verwisseling plaats gehad. Niet *Ch. Dupin*, maar de Vrijzinnige zal van de Kamer heet deze worden gemt.

— De *Moniteur* deelt de volgende telegraphische depêche uit Straatsburg van 5 Februarij mede:

Sommige dagbladen [illegible] waren dat hier ontaarden zijn voorgevallen, niets is meer waar. Sedert het voorval van 24 Dec. heeft [illegible] geene oogenblik opgehouden de volmaakste rust te genieten. Nimmer hebben wij deze rust gemist, dan op den huidigen oogenblik. Geen spoor van onrustbaarheid is te ontdekken.

— Er is thans een druk verkeer tusschen Londen en Parijs, want het diplomatika zegt, men meent, dat de onderhandelingen over de Spaansche aangelegenheden loopen.

— Door de Commissie, die belast is om den nadruk van Fransche boeken buitenslands te verhinderen, zijn van den Minister in een uitgebreid verslag de volgende bepalingen voorgelegd:

„18. Het uitgeven in Frankrijk van vreemde drukwerken, zonder toestemming der schrijvers, zoo lang verscheidene gedurende een bepaald tijd-

ruimte, en zulks ten aanzien van die Staten, welke dezelfde wederkeerigheid van waarborgen voor de Fransche drukpersvoortbrengselen zullen hebben vastgesteld.

2°. Het overbrengen van vreemde nadrukken naar het Fransche grondgebied zoude ophouden, gelijk ook de bevoegdheid van wederinvoer gedurende vijf jaren, hetwelk bij de wet van 27 Maart 1817 aan de uit Frankrijk gevoerde Fransche boekwerken is toegestaan.

Deze laatste bepaling zoude vooral het gevolg hebben, dat aan de Fransche nijverheid het middel werd gegeven om zelve, door eene bekwame mededinging, het misbruik van nadruk te bestrijden, hetwelk door het strengste verbod nimmer geheel zal kunnen worden uitgedelgd.

— In den nacht tusschen eergisteren en gisteren is brand ontstaan in de groote boekdrukkerij van den heer *Everat*. Een gebouw, waarin 26 persen stonden, is verbrand, andere zijn beschadigd, maar het papier-magazijn, de groote zetterij, het woonhuis en nog een local met 19 persen zijn behouden gebleven. De schade wordt op 400,000 fr. begroot.

— *Den 9 Februarij.* Het *Journal de Commerce* meldt, dat de Nuntius van den Paus, bij het Fransche Gouvernement gisteren depeches ontvangen heeft, welke van zeer veel belang zijn. Er zou in die depeches wederom aangedrongen worden op de ontruiming van Ancona; de Paus geeft te kennen, dat met medewerking van Frankrijk thans de rust in zijne Staten is hersteld, en dat het, bij de wetten derzelver loop hebben hernomen, en alle vroegere misdrijven in vergetelheid zijn gesteld, onnoodig zoude wezen een Fransch garnizoen langer in Italie te doen blijven. Het Kabinet schijnt geenszins geneigd te zijn om aan het Apostolische verzoek te voldoen; integendeel moet het Gouvernement voornemens zijn nieuwe troepen naar Ancona te zenden, zoo doende protesterende tegen eene sommatie, welke onder het schild van den Paus door Oostenrijk tot ons wordt gerigt.

— De Maarschalk *Clausel* staat aan menigen aanval der dagbladen bloot. De *National* beschuldigt hem, dat hij door de onderneming tegen Constantine zijn eigen roem, het leven der soldaten en de eer van Frankrijk heeft op het spel gezet, daar hij genoeg gewaarschuwd was, dat dezelve moest mislukken; dat het ook zeer af te keuren was, dat de Maarschalk, in Frankrijk aankomende, in plaats van regtstreeks naar Parijs te gaan, eerst zijne landgoederen en ijzersmelterijen bezocht heeft. Verder meent dit blad, dat het veel beter zou zijn Constantine te laten liggen en de sommen voor eene nieuwe onderneming tegen dezelve bepaald, liever ter colonisatie van Algiers te besteden.

— Het gerucht liep den 5den te Strasburg, dat de zich gevangen gesteld hebbende officieren, tot eene volgende zitting der Assises zouden bewaard worden, zonder zij eenige maanden lang gevangen konden blijven.

— Men heeft berigten uit Malta van den 15 Januarij ontvangen. Er is geene spreak in van de pest, welke men voorgaf, dat er was uitgebroken. Het bevestigt zich, dat een Engelsch smaldeel naar Tripoli gezeild is.

— Geenerlei correspondentie heeft voor alsnog het berigt van eenen moordaanslag op des Sultans leven bevestigd. Alles doet dus gelooven, dat deze, door den *Messager des Chambres* het eerst medegedeelde tijding, van allen grond ontbloot is.

— *Den 9 Februarij.* De heer *Dupin*, Voorzitter van de Kamer heeft den door de dagbladen bekend gemaakten brief van den Maarschalk *Clausel*, ook openlijk in eenen zeer langen brief beantwoord. In denzelven ontwikkelt hij zijn gevoelen over de krijgstogten der Romeinen in Afrika en meent dat deze tot ondergang van Rome hebben aanleiding gegeven. Hij toont vervolgens wel aan, dat men den Maarschalk niet met den Consul *Calpurnius*, noch *Metellus* bij wet *Jugurtha* kan vergelijken, maar is toch van gevoelen, dat die togten in Afrika een wezenlijk ongeluk voor Frankrijk zijn, daar er manschappen en schatten verspild worden zonder eenig goed gevolg. *Dupin* is van gedachte, dat men zich moest vergenoegen met het bezetten van eenige versterkte punten, om de roofnesten aan de Afrikaansche kust in bedwang te kunnen houden.

De Maarschalk *Clausel* heeft daarop wederom den volgenden brief bekend gemaakt:

„Ik heb den langen brief opengesneden, welken gij mij de eer hebt aangedaan te schrijven in antwoord op den mijnen van dagen te voren.

„Ik, Mijnheer de Président, niet van oordeel gevraagd, nopens de oude overheersingsche geschiedenis van Numidie, maar wel of zij door deze woorden: „en toonde ons zijne magt tot in die streken, waar Rome reeds bedorven geworden, hoe ongelijk had *Calpurnius* te zenden en *Jugurtha* te ontmoeten," hebt willen zinspelen op mij, of op de daden van mijn bestuur.

„Ik verzoek een bevestigend of ontkennend antwoord, hetwelk ik zegt heb van uwe rondborstigheid te eischen."

MENGELINGEN.

SANDWICHS-EILANDEN.

(Vervolg.)

Een vreemdeling vernam dat gedurende dezen opsluitings-tijd bij eene kano voorbij eenige huizen zag varen, op denzelfden oogenblik viel een tal mannen, die zich op dezelfde bevonden in het water luidkeels om hulp schreeuwende, een der bewoners dier huizen, een grijsaard, hoort deze kreten en slaat zijne menschlievendheid gehoor gevende verlaat hij zijn huis om hem te redden, doch de handlangers der priesters, die daar verscholen waren mierpen zich op hem, en sleepten hem naar den tempel, alwaar de dienaren der Goden op offers waakten. Middelerwijl had de gewaande drenkeling zich zelven gered, ook deze had gedacht om op zoodanige wijze de Goden van offers te voorzien.

Deze trekken, hoewel opmerkenswaardig, geven nog slechts een flaauw denkbeeld van de niet min barbaarsche, maar kleinachtige en dwarsdrijvende inrichting der *Taboo*, welke geheel het huiselijk leven wilde regelen, hetzelve in de gedaante verschrikte, en alzoo ontberingen of lijden opgelegde. Deze Godsdienst vermengde zich in de zaken van het volk, de tempels, de ceremoniën, en de offerhanden. Men erchte voor de talrooze afgoden vele priesters, de geestelijke maar was steeds mager voor zich zelve, en bood het volk, dat zoo veel en zoo zwaar moest, slechts deze plagen met geduld zouden kunnen doen dragen. Ik tegendeel, de onschuldigste vermaken waren verboden.

Toen de vreemdelingen zich onder hen kwamen vestigen, merkten die inboorlingen, welke niet door bijgeloovigheid verblind waren, den gelukkigen toestand dezer nieuw aangekomenen op. Men zag, dat zij zich geene ontberingen oplegden, dat zij ten allen tijde hunne hertgheden konden waarnemen, dat zij de gramschap van geene wispelturige bovenaardsche magten, noch van den met weinig verblijf van de Goden van Hanonaii schenen te spreken. Al deze overwegingen hadden de geesten genoegzaam voorbereid tot de verandering, welke *Rino-Rino* wilde daarstellen, toen deze den troon beklom, zoo dat bij weinig of geene hinderpalen ontmoette.

De Zendelingen konden dus ook hunne werkzaamheden beginnen en zetten deze dezelve van oog met het beste gevolg voort. Men gaf hun eenen gids *Marra* genaamd, een zeer merkwaardige persoonlijkheid, van wien de Zendelingen de volgende beschrijving geven:

„Hij was een oude dienaar des Konings. Hij was klein van gestalte, en tusschen de veertig en vijftig jaren oud; een bos lange, zwarte en gekrulde haren, overschaduwde zijn gelmpelig voorhoofd; twee andere dergelijke bossen hingen aan beide zijden van het hoofd achter de ooren; al het overige was zoo goed mogelijk weggeknipt. Eene tatoneering verlengde zijne wenkbraauwen en trok eenen halven cirkel om zijne kleine zwarte oogen; eene andere tatoneering vertoonde twee geiten boven elke wenkbraauw; twee andere afbeeldingen van hetzelfde dier waren aan weerszijden van den neus geplaatst, op dezelfde wijze als de leeuwen, die een wapenschild ondersteunen; twee andere geiten eindelijk bezetteden de hoeken van zijnen mond. Zijn baard was even als zijn haar weggeknipt, uitgezonderd dat gedeelte, hetwelk onder de kin groeide. Zijne kleeding bestond in een stuk goed dat hem bij wijze van shall over de schouder hing, en aan twee hoeken op zijne borst was vastgemaakt. Hij was met eenen grooten waaijer van kokosboomen-bladeren voorzien, waarvan hij zich bediende om de vliegen te verjagen en de kleine jongens te kastijden, die altoos geneigd waren zich op zijnen weg te verzamelen en hem te plagen."

Deze vreemde cicerone vervulde zijne functien zeer wel. Overal waar hij de reizigers bragt, werden zij wel ontvangen en behandeld. Zes dagen na hun vertrek van Kairva waren zij aan de baai van Kairakekona gekomen, plaats van het ongelukkig voorval, dat de dagen van den Kapitein *Cook*, deed eindigen. Zij vernamen er nieuwe bijzonderheden, betreffende het einde van dezen zoo waardigen zeeman, en hetgeen na het vertrek van den Kapitein *King* op het eiland geheurde.

„Des ochtends vroeg bezocht de heer *Goodrich* de plaats alwaar het ligchaam van *Cook* in stukken werd gesneden en zijne beenderen werden verbrand. Het is eene kleine ruimte van circa vijftien voeten in het vierkant, omringd door eenen muur van vijf voeten hoogte. Men ziet op deze plaat, eene soort van oven, van achttien duimen hoogte, uit drooge steenen gevormd; men zag er nog de sporen van het vuur, dat de overblijfselen van den zeeman had verteerd. Men vindt nog op het eiland enkele ooggetuigen van dit droevig voorval, en zelfs mannen, die er een levendig deel aan hadden genomen. Hunne verhalen verschillen zeer weinig van die des Kapiteins *King*, opvolger van *Cook*.

„Men kan geen verwijt aan den vreemdeling doen, zeggen de inboorlingen. Men had hem zijne boot gestolen en hij was van voornemen den Koning als gijzelaar te houden, tot dat hem zijne boot zoude zijn teruggegeven. De Kapitein en de Koning (*Tetrapon*) trokken langs het strand, toen eene menigte inboorlingen kwamen aanloopen en het vertrek des Konings wilden beletten; te gelijken tijd verhief zich het geschreeuw: *Oorlog! De vreemdelingen hebben ons het eerst aangevallen; zij hebben op eene kano geschoten, en een opperhoofd gedood.* Het verontwaardigde volk verbeeldde zich, dat men ook deszelfs Koning wilde dooden; de steenen, knodsen en pieken, werden voor het gevecht toebereid. De vreemdeling scheen besluiteloos en geschokt, maar hij bleef op de teruggave der boot aandringen; een der onze, bragt hem eene stoot toe met zijne piek, doch hij doodde dezen man met een geweerschot. Men begon hem daarop steenen toe te werpen, hetgeen de vreemdelingen, dit ziende, beantwoordden met eene losbranding op het volk. De Kapitein wilde eenige bevelen aan zijn volk geven doch dezelve werden niet begrepen. Hij trachtte het volk aan te spreken, maar op denzelfden oogenblik ontving hij eenen dolksteek in den rug, terwijl een lanssteek hem het ligchaam doorboorde, hij viel dood in het water. Zoodra men bemerkte dat hij opgehouden had te leven, hieten zich de klagten van het volk hooren. Men verbrandde zijn vleesch, na het van de beenderen te hebben afgescheiden, even als men bij de lijkplegtigheden der opperhoofden doet." Eene bijgeloovigheid der inboorlingen deed hun denken, dat Kapitein *Cook*, hun God *Rono* was, die bij hen een bezoek was komen afleggen; zijne beenderen werden met zorg bewaard en op eene Godsdienstige wijze vereerd.

Verscheidene oppenhoofden spraken over dit voorval, niet dan met het diepste leedwezen en dit gevoelen is algemeen bij het volk van Hanonaii. Men beschuldigt ook den Koning *Teiraiaii* niet; men erkent dat niets op zijne orders gedaan werd. Wat de wijze aangaat, waarop het lijk van den Kapitein behandeld werd, deze heeft men verkeerdelijk in Europa uitgelegd. Verre dat het eene kanibalen daad was, is het buiten twijfel, dat het naar 's lands gebruik een eerbewijs was; de Zendelingen hebben hiervan de zekerste bewijzen verkregen, en in hunne verslagen opgeteekend.

Zie hiernhoe bij den oorsprong van het geloof verhalen, dat bij de inboorlingen bestaat, dat Kapitein *Cook* een hunner Goden was. „Een hunner volksverhalen maakt melding van eenen Koning, genaamd *Rono* of *Crono*, die zijne vrouw in eenen oogenblik van gramschap had gedood. De ongelukkige had weldra berouw; door droefheid overstelpt, werd hij krankzinnig. In dezen toestand doorreisde hij al de eilanden, een ieder die hij ontmoette tot een gevecht uitnoodigende, eindelijk scheepte hij zich op eene kano in, en vertrok naar verre landen, van waar hij niet terug kwam. Eenigen tijd daarna plaatsten zijne onderdanen hem in de rij hunner Godheden, en jaarlijksche feesten werden ter zijner ere gevierd; het worstelen en vuistvechten maakten er een voornaam deel van uit. Bij de aankomst des Kapiteins *Cook*, hielden sommige lieden hem voor den God *Rono*; dit gerucht verspreidde zich spoedig, en sedert dien tijd heeft het zich gehandhaafd. Hieraan moet men ook toeschrijven, dat wanneer *Cook* het eiland rondreisde en een dorp bezocht, de afgoden bij hem werden gebragt, het waren Goden die een God bezochten. Toen men echter zijn bloed zag stroomen en een man gelnid hoorde, duidden eenige verlichte geesten onder hen zeggen: *Dit is Raho inee.* Maar de algemeene opinie werd er niet door geschokt; de beenderen der Godheid werden in den *heiao*, tempel aan *Rono* gewijd, gebracht, jaarlijks met groote staatsie rondgedragen, en aan de andere godheden in de tempels aangeboden. Deze kostbare overblijfselen zijn in een blazen mandje geplaatst, dat met roode vederen, als het prachtigste versiersel, overdekt is.

De reizigers ontmoeten dikwijls heiaus, of tempels in eenen bijna zoo goeden staat als toen zij nog gebruikt werden; de inwoners hebben niet opgehouden dezelve te eerbiedigen, even als of hunne godheden dezelve nog bewoonden. Zie hier de beschrijving van een dezer tempels, genaamd: *Bukohola*. Hoewel dezelve niet de grootste van het eiland is, zal deze beschrijving echter, daar die gebouwen alle op herzelfde plan ontworpen zijn, voldoende wezen om een denkbeeld der anderen te geven. Deze tempel werd door *Tamehameha* gebouwd, toen hij de veroovering van den Archipel voleindigde, en aan *Taïri* zijnen strijd-God toewijdde. De Bukohola is een opregelmatig gebouw van ongeveer twee honderd vier voeten lengte op honderd breedte. Oeszels muren van harden steen hebben twintig voeten hoogte aan de zijde der bergen en zeven of acht aan de zijde der zee. Hunne dikte verschilt in gelijke mate van hunne hoogte: aan de zijde der bergen bedraagt dezelve niet minder dan zes voet, op eenen bijna dubbelden grondslag. Het binnenste was met platte en gepolijste steenen bedekt. Eene afzonderlijke plaats in het zuiden bevatte de Godheid van den tempel, omringd door de beelden der mindere Godheden. Verder bevond zich daar nog de *anon*, eene pijramide of obelisk van een gevlochten, waaruit de priester zijne Godsspraken deed hooren, wanneer de Koning den God kwam raadplegen, aan het altaar waarop men de offers slagtte. Niet ver van daar, had de Koning zijn *gewijd huis*, alwaar hij den strengsten tijd der *Taboo* doorbragt, en de Priesters deelde, alleen met den Monarch het regt om daar te resideren. De geheele buitenmuur was aan de binnenzijde met eene menigte nisten voorzien, waarin men de houten afgoden van alle grootten en alle gedaanten, doch min of meer afschuwelijk, had geplaatst. *Taïri* of *Koukai-rimakou*, was, zoo als wij gezegd hebben, de voornaamste Godheid des tempels; toen zijn beeld er geplaatst werd, was het altaar met vruchten, varkens en honden overladen, en elf menschen-offers volmaakten de inwijding.

(Vervolg hierna.)

ZEE-TIJDING.

In Tessel binnengekomen J. Beekman, van Bayonne, J. Haasnoot, van Bordeaux, J. Morton en R. Winter, van Londen, G. Hildebrandt, van Emden.

Het schip *Marie Oletto*, Kapt. A. P. Beylegaard, van Amsterdam naar Krageröe, te Kjörvigen binnen, heeft den 8 Jan. de reis voortgezet.

Het schip *Holland*, Kapt. J. H. M. Struben, van Padang naar Amsterdam, laatst van Portsmouth, was den 5 Febr. wegens tegenwind, nog bij Spithead.

De Engelsche bark *Charles Kerr*, Kapt. H. Arnold, van Sourabaya naar Rotterdam, laatst van St. Helena, is den 5 Febr. om order te Cowes binnengeloopen, hebbende alstoen 120 dagen reis; dezelve zoude met de eerste gunstige gelegenheid de reis voortzetten.

Arrivementen: Te Madera Kapt. J. E. van Hogerhuizen, van Amsterdam naar Suriname, laatst van Ramsgate; te Liverpool R. F. Mellema, en te Genua T. Lange en A. J. de Boer, allen van Amsterdam; te Belfast D. J. Mik, van Dordrecht, A. J. Hubert en P. P. Muntendam, te Dublin W. Barker, te Liverpool K. Parrel, D. Guyt en J. Noord, en te Shoreham W. Pratt, allen van Rotterdam.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 11. *Februarij* 1837.

NEDERLANDEN.	Gebl.	SPANJE.	Gebl.
Werkel. Schuld 2½ pCt. 53⅜a53 13/16	—	Nieuwe 1835 €855. pCt. 24⅛a24⅜	24 3/16
Dito —— 5 —— 101⅛a —	—	Dito onbep. st. —— — a —	—
Uitg. —— ..... — a —	—	Dito passive. .... — 7 a —	—
Kans-Biljetten ..... 22 1/16a —	—	Dito uitgest. .... —— — a —	—
Amort. Syndic. 4½ —— 94¾a 94⅞	94¾	Coupons 1 *Nov.* .. —— — a —	—
—— —— 3½ —— — a —	—	OOSTENRIJK.	
Hand.-Maats. 4½ —— 183 a 183⅜	183	Obl. *Goll & C°.* 5 pCt. — a —	—
Nieuwe dito .. 4½ —— — a —	—	Certificaten. .. 2½ —— — a —	—
FRANKRIJK.		Neg. Metaliek 2½ —— — a —	—
Inschr. Grb. 3 pCt. — a —	—	Idem ..... 5 —— 100½a —	—
—— —— 5 —— — a —	—	Dito in *Lond.* 5 —— — a —	—
RUSLAND.		Bank-Aktien .. 3 —— — a —	—
Gb. *H. & C°.* 1798 5 pCt. 104 a —	—	NAPELS.	
—— —— 1822/29 5 —— 104 a —	—	Certificaten. .. 5 pCt. — a —	—
Ins. en Certif. 6 —— — a —	—	Dito in *Napels.* 5 —— — a —	—
—— —— 1831/33 5 —— 95 5/6a —	—	GRIEKENLAND.	
PRUISSEN.		Obl. 1 l. gr. *l. st.* 5 pCt. — a —	—
Geldl. te *Lond.* 4 pCt. — a —	—		
Aandeelen van dito .. 113¼a —	—		

DE PRIJS VAN DE BOTER AAN DE WAAG BINNEN LEYDEN.

Zaturdag den 11. *Februarij* 1837.

Van 33 tot 36 à 37 gulden.

*** Overeenkomstig het Koninklijk Besluit van den 2 Augustus 1815, betreffende de inrigting van het *Hooger Onderwijs*, zal de *Stedelijke Commissie* tot het examineren van jongelieden, die verlangen tot de Latijnsche School alhier te worden toegelaten, te dien einde zitting houden in het locaal van de *Stadsgehoorzaal*, op *Dingsdag den 21sten dezer*, 's middags te *twaalf ure*. Al zulke jongelieden worden uitgenoodigd, om zich vooraf te vervoegen bij een der Leden dezer Commissie, bestaande uit de Heeren J. NIEUWENHUIS, P. A. KERVEL en den Ondergeteekende.

LEIDEN, den 11 Februarij 1837. A. BLUSSÉ, DE JONGE.

*** De Maatschappij der *Nederlandsche Letterkunde* zal eene openbare Vergadering houden *op Vrijdag den 17den Maart* 1837, des avonds *ten zeven ure*, in de Gehoorzaal op de Breedestraat. De Voorlezingen zullen geschieden door de Hoogleeraren J. M. SCHRANT en J. GEEL.

Kaartjes van toegang zijn te bekomen bij den Boekhandelaar DU SAAR, op het Rapenburg.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Op Maandag den 13. *Februarij* 1837,

DE BRUID VAN VREELAND, *Blijspel*, in 4 Bedrijven, vrij gevolgd naar het Hoogduitsch van de Schrijfster van *Maria van Zweden*, voor het Nederduitsch Tooneel bewerkt door *J. C. Roobol-Nooit* alhier vertoond. Na hetzelve: DE LOTELING, *Blijspel*, met *Zang*, in één Bedrijf, naar het Fransch (*Le Conscrit*) en voor het Nederduitsch Tooneel bewerkt door *W. Greeven*.

HALVE LOTEN worden eerst NA *half negen ure* afgegeven.

(*De Aanvang te zes ure.*)

*** Heden verloste van twee welgeschapene DOCHTERS, A. M. FERRENHOUT, hartelijk geliefde Echtgenoote van E. H. CATS,

LIER, bij DELFT, *Predikant*

den 11 Februarij 1837.

Eenige Kennisgeving.

*** Heden nacht overleed mijn geliefde Echtgenoot de Wel-Edel Gestrenge Heer J. H. C. PLESMAN, *Gepensioneerd Majoor*, aan een bezetting op de borst en verval van krachten, in den gezegenden ouderdom van ruim 83 jaren, tot droefheid van mij en mijne ongehuwde Kinderen.

LEYDEN H. M. J. BURGHARDT,

den 5 Februarij 1837. Wed. J. H. C. PLESMAN.

*** Tot mijne, mijner Kinderen en Behuwd-Kinderen bittere droefheid overleed heden, zeer subiet, mijne dierbare Echtgenoote ANNA CRISTINA POPPERS, den ouderdom van 62 jaren bereikt hebbende.

LEYDEN, 7 Februarij 1837. J. W. VAN DER AARDWEGH.

Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene tevens als bijzondere Kennisgeving aan te nemen.

*** De Ondergeteekenden berigten het geëerde Publiek, dat zij door de vele Commissien, welke zij van hier nog ontvangen hebben, den 13den 14den en 15den dezer nog te spreken of te ontbieden zullen zijn, in het Logement *de Zon*, op de Breedestraat, van des morgens 9 tot des namiddags 5 ure, met hunne groote Verzameling WOLLASTONSCHE OOGENGLAZEN, voor bijziende en zwakke Gezigten; uitstekende zeer gemakkelijke Brillen voor Dames en doelmatige Brillen voor het vermaken van Perspectiven, Conservatie-Brillen voor oude en jongerlieden. — Zoodra de Ondergeteekenden de oogen gezien en onderzocht hebben, gevenzij dadelijk de meest geschiktste Brillen voor de onderscheidene gezigten.

Leyden, 12 Februarij 1836. GEBR. STRUASS, *Gezigtkundigen*.

*** In een *Tabaks-Affaire* wordt gevraagd: Een JONGELING, van de Protestantsche Godsdienst, als Leerling, doch niet beneden de veertien jaren oud. Nadere inlichtingen te bekomen bij de Boekhoudster HAAK & COMP. op het Rapenburg, te Leyden.

*** Te KOOP: Ongeveer een Buddesbeste fijne GRASZODEN, benevens eenige of een gedeelte van dien. — Te bevragen bij C. BLANSJAAR in de Leidsche Brievenbus, *Leyden*.

*** VRIJWILLIGE VERKOOPING,

op Zaturdag den 11 Maart 1837, des avonds ten zes ure, in het *Herenlogement* aan den Burg binnen Leyden, van

N°. 1. Een zeer aanzienlijk, groot, ruim, hecht, sterk en extra doorgedekt dubbeld HUIS en ERVE, voor dezen geweest twee Huizen en Erven, voorzien van eene fraaije Gevel, eene breede marmere gesneden Gang, voorts vijftien zoo behangen als onbehangen Boven- en Benedenkamers, bijna allen met Stookplaatsen, de meeste met marmere Schoorsteenmantels, vaste Spiegels en Gesneedadoord, ruime Keuken met Fourneis en marmere Regtbank, overvulsde Wijn- en Provisie-Kelder, een groote en twee kleine Binnenplaatsen, eene breede Trap en Bovengang, Meiden-, Knechts-, Mangel- en Provisie-Kamers, vijf ruime Zolders en verdere Commoditeiten; staande en gelegen binnen Leyden, op de Breedestraat, aan den hoek van het Gouden Leeuwsteegje, waarin hetzelve uitgang is hebbende, en strekkende tot den Nieuwen Rijn of Boommarkt; benevens een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, voorzien van verscheidende behangen en onbehangen Kamers, Keuken, Kelder, Binnenplaatsje, Droog- en Turfzolder en verdere gemakken; staande en gelegen binnen Leyden, aan de Zuidzijde van voorschreven Nieuwen Rijn of Boommarkt, aan den hoek van het gemelde Gouden Leeuwsteegje, waarin ook dat Huis eene uitgang heeft; Wijk 4 N°. 157, 196 en 196 rood.

N°. 2. Een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, geappropriëerd tot Koetshuis en Stalling voor zes Paarden, alsmede eene ruime Hooizolder; staande en gelegen binnen Leyden, aan de Zuidzijde van den Nieuwen Rijn of Boommarkt, aan den hoek van het Gouden Leeuwsteegje; Wijk 4 N°. 158.

N°. 3. Eene zeer vermakelijke, vruchtbare en nieuw aangelegde SPEELTUIN, te voren geweest zijnde drie Tuinen, hebbende een aangenaam uitzigt op de Trekvaart van Leyden naar 's Hage, voorzien van eene modern gebouwde Koepel, Keuken met Fourneis, mitsgaders Schuur, Moestuin, Boomgaard en Broeibakken; staande en gelegen even buiten de Witte Poort der Stad Leyden, aan den Singel, onder de gemeente van Soeterwoude, belend aan de eene zijde de Heer *Johannes Cornelis de Water*, en aan de andere zijde de Heer *Hendrik Ritter* cum suis.

N°. 4. Een Partij goed, degelijk en weltoegemaakt WEI- of HOOILAND, gelegen in de Pesthuispolder, omtrent de Poelwatering, onder de gemeente van Oegstgeest; bekend op het Kadaster Sectie E, N°. 62, 83 en 85; ter grootte van 5 Bunders, 77 Roeden en 60 Ellen.

N°. 5. Twee Partijen DITO, in de Stadspolder en de Kleine Stadspolder, bij de Slaag- of Stinksloot, onder de gemeente van Leyderdorp; bekend op het Kadaster Sectie A, N°. 5, 11, 12, 13 en 14; ter grootte van 8 Bunders, 38 Roeden en 90 Ellen.

N°. 6. Een Partij DITO, in de Bosch-Polder, bij den Does, onder de gemeente van Leyderdorp; bekend op het Kadaster Sectie B, N°. 5 en 6; ter grootte van 2 Bunders, 1 Roede en 10 Ellen.

Zullende de voorschreven Percelen kunnen worden bezigtigd, te weten: de Percelen N°. 1 en 3 's Maandags en Donderdags van iedere week vóór de Verkooping, van 's morgens 10 tot 's namiddags ten 3 ure, mits ten opzigte van het Perceel N°. 1 vooraf belet vragende; het Perceel N°. 2 daags vóór en op den Verkoopdag, en de overige Percelen elke dag vóór de Verkooping.

Alles breeder bij Billetten gespecificeerd en zijn nadere Informatien deswegens te bekomen ten Kantore van den Notaris H. ROSKES en bij den Advocaat Mr. G. P. VAN OUPEREN.

*** VERKOOPING op *REGTERLIJKE AUTORISATIE*,

om *Contant Geld*, op Maandag den 13 Maart 1837, en volgende dagen, des voormiddags ten *tien ure*, voor het Huis op het Rapenburg, nabij de Heerensteeg, Wijk 4 N°. 864, binnen Leyden, van eenen netten en welgeconserveerden INBOEDEL, bestaande in: Moderne Maghonij- en Eikenhouten MEUBELEN, als: Kabinetten, Buraux, Canapés, Stoelen, Benant-, Toilet-, Wasch-, Speel- en Trektafels, Ledekanten met Behangsel, Tapijten, Carpetten, Gang- en Traploopers, Meubelgordijnen met Toebehooren, Valgordijnen, Pendules, Spiegels, Branches, Kagchels met Toebehooren, onderscheidene Porseleinen- en Aardewerkschen Servetzen, extra fraaije Porseleinen Koppen en Schotels, Christallen Compotten en Karaffen, Wijn-, Bier-, Punch- en Likeurglazen, en verder Glaswerk, Koperen Pannen, Vormen en Ketels, Blik-, Tin- en IJzerwerk, Bedden met herzelver Toebehooren, Tafellakens en Servetten, en het geen verder tot eenen gedistingueerden Inboedel is behoorende.

Voorts PAARLEN en JUWEELEN, als: Twee extra fraaije Snoeren Paarlen, als: eene van vier en eene van drie Toeren; mitsgaders eenige losse Paarlen, een paar rijk gecarmoseerde Juweelen Bellen, een Ring met Juweelen gecentoureerd, en Juweelen Bloemenspeld, een dito Hartje en rond Knopje.

ONGEMUNT GOUD- EN ZILVERWERK, bestaande in: Zilveren Lepels, Vorken, Vischspanen, Soeplepels, Suikerstrooiers, Vaze Theeksdoos, Zoutvaten, Trommeltjes, Theelepeltjes, een Gouden Horlogie en twee Zilveren dito, Gouden Speld, Gouden Ringen, Zilveren Medailles en verder klein Goud en Zilver.

SCHILDERIJEN, waaronder van voorname Meesters.

En eindelijk eene fraaije Verzameling van BOEKEN, bevattende meestal Werken van smaak van de beste Auteurs, benevens eenige KAARTEN en RARITEITEN.

Alles behoorende tot de Nalatenschap van Wijle Vrouwe GEERTRUIDA CORNELIA CLIGNET, Weduwe den Heer JAN VAN LELYVELD, in leven *Rentenierster*, gewoond hebbende te Leyden.

De Paarlen, Juweelen, ongemunt Goud en Zilver, benevens de Schilderijen, zullen verkocht worden op Dingsdag den 14 Maart, en de Boeken, (waarvan de Catalogus is te bekomen in den Boekwinkel van de Wed. D. DU SAAR, op het Rapenburg te Leyden), op Vrijdag den 17 Maart 1837.

(*Vervolg.*)

De voorschreven Paarlen, Gouden en Zilveren Werken, zullen ten gemelden Huize, op Maandag, Dingsdag en Woensdag den 7, 8 en 8 Maart, van des voormiddags ten 10 tot des namiddags ten twee uren, en de Meubelen, Schilderijen, Boeken, Kaarten en Rariteiten, op Donderdag, Vrijdag en Zaturdag den 9, 10 en 11 Maart, van des voormiddags ten 10 tot des namiddags ten drie uren, voor een ieder te zien zijn.

*** VERKOOPING op *REGTERLIJKE AUTORISATIE*,

om *Contant Geld*, op Maandag den 20 Maart 1837, des voormiddags ten *tien ure*, en volgenden dag, voor het Huis van Wijlen den Wel-Ed. Heer PIETER LIEFAART, op de Oude Vest, Wijk 3 N°. 324, binnen Leyden, publiek aan de meestbiedenden, bij *Contant Geld*, te verkoopen,

Eene aanzienlijke Partij MEUBELEN en ANDERE GOEDEREN, bestaande in: Diverse Maghonihouten Stoelen en Tafels, een Maghonihouten Rabier, een Spiegel, Buraux, Canapés, Commoden, Toilet-Tafeltjes en Kamerten, diverse Bedden met herzelver Toebehooren, Matrassen, Kussens, Bed- en Tafellinnen, Schilderijen, Koperen en Roomgoed, een IJzeren Kist, diverse verlakte Goederen, mitsgaders Kamer-, Tuin- en IJzerwerk, en nog een veel, dat te breed valt om te vermelden, zal worden getoogt.

Voorts ONGEMUNT GOUD- en ZILVERWERK, bestaande in: Een Gouden Cacher, een Zilver Theeketel, een dito Theepot, een dito Komfoor, een dito Olie- en Azijnstel, een dito Waterpot, twee dito Zoutvaten, een dito Suikerpot, onderscheidene Tafel- en Vorken en [illegible] Parij klein Zilverwerk, [illegible]

De voorschreven Goudene en Zilverwerken zullen op Donderdag, Vrijdag den 16, en [illegible] andere Goederen, op Vrijdag en Zaturdag den [illegible] maand Maart, van des morgens 10 tot 12 uren, en des namiddags van 2 tot 5 uren, voor een ieder te zien zijn.

Ten overstaan van den Notaris H. ROSKES, te Leyden, en den Gerigtsdeurwaarder [illegible] te Leyden.

Eerwaarden Heer PIETER LIEFAART, voormeen Predikant de Hervormde Gemeente te *Gouderak* en [illegible] *Ammerstol*, gewoond hebbende te Leyden, en mede Wijle deszelfs Echtgenoote Mejuffrouw MARIA MAAS, beide Mingen Leyden overleden.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te Leyden.